

مؤلفه‌ها و شاخص‌های نظامی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی

جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه

سید یحیی صفوی^۱

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۴/۱۲

حمید رضا حاتمی^۲

تاریخ تأیید مقاله: ۱۳۹۴/۰۶/۲۵

محسن مرادیان^۳

صفحات مقاله: ۹۵ - ۱۲۴

حسن یزدانی^۴

چکیده:

روابط ایران و ترکیه، پس از انقلاب اسلامی ایران، تحت تأثیر عواملی جون اسلام‌گرایی، رقابت ژئوپلیتیکی، رقابت بهمنظر هژمون منطقه‌ای، اقتصادی و سیاسی بوده است. هر دو کشور ایران و ترکیه بر یکدیگر تأثیر دارند و امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران از این کشور مهم تأثیرپذیر می‌باشد، اما در این سال‌ها روابط دفاعی و نظامی دو کشور پیشرفتی نداشته‌اند. هدف از این تحقیق شناخت ترکیه و دستیابی به مؤلفه‌ها و شاخص‌های نظامی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه و تعیین میزان تأثیر آنها بر روی یکدیگر می‌باشد.

در این پژوهش، نوع تحقیق «کاربردی- توسعه‌ای» و روش تحقیق «توصیفی- تحلیلی» و سؤال اصلی تحقیق «مؤلفه‌ها و شاخص‌های نظامی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه کدام است؟» می‌باشد. مدل مفهومی برگرفته از نظرات استادی با پرسشنامه‌ی طیف لیکرت خودساخته به آزمون خبرگان گذاشته شد، با ضرایب آلفاکرونباخ ۰,۹۵۶ و لاشه‌ی بیشتر از ۰,۸ پایابی و روایی آن تأیید گردید. در نهایت، با آزمون فریدمن، همبستگی و تحلیل بارهای عاملی، روابط دفاعی امنیتی با دو مؤلفه‌ی همگرایی و واگرایی نظامی و ۱۹ شاخص به تأیید رسید.

* * * *

۱ - استاد تمام دانشگاه جامع امام حسین(ع).

۲ - دانشیار دانشگاه جامع امام حسین(ع).

۳ - استادیار بازنیسته دانشگاه عالی دفاع ملی

۴ - استادیار دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین(ع)

واژگان کلیدی

مُؤلفه‌ها و شاخص‌های نظامی، روابط دفاعی امنیتی، ایران، ترکیه.

مقدمه

روابط ایران و ترکیه، پس از انقلاب اسلامی ایران، تحت تأثیر عواملی چون اسلام‌گرایی، روابط ژئوپلیتیکی، رقابت بهمنظور هژمون منطقه‌ای، اقتصادی و سیاسی بوده است. روابط رو به رشد ایران و ترکیه در زمینه‌های تجاری، همکاری اقتصادی و رفت و آمد های مستمر میان مقام‌های دو کشور نشانه‌ی اراده‌ی بالای سیاسی تهران و آنکارا به داشتن روابط کم تنش و رو به گسترش است، بهویژه در دوران حاکمیت حزب عدالت و توسعه در ترکیه همکاری‌های ایران و ترکیه چشم‌گیر بوده است. چنان‌که حجم مبادلات تجاری دو کشور در سال ۱۳۸۹ از مرز ۱۰ میلیارد دلار فراتر رفته، این روابط با توجه به سخنان ریاست جمهوری به سی میلیارد دلار در سال افزایش خواهد یافت. (ایران، بهمن، ۱۳۸۹: ۲) با این توصیف، روابط تجاری رو به رشد به معنای همسویی در نگرش و جهت‌گیری‌های سیاست منطقه‌ای و خارجی ترکیه و ایران نیست، اما روابط نظامی بین دو کشور در هاله‌ای از ابهام بوده و هست. به همین دلیل، موضع و نگاه‌های امنیتی دفاعی و راهبردی ترکیه و ایران به یکدیگر و در اسناد راهبردی آنها متفاوت از سیاست اعلامی‌شان می‌باشد، به‌گونه‌ای که ترکیه برنامه‌ی توسعه‌ی موشکی و فعالیت‌های هسته‌ای ایران را با دقت و حساسیت دنبال می‌کند و همکاری‌های نظامی ترکیه با رژیم صهیونیستی موجب نگرانی و بی‌اعتمادی کشورهای منطقه از جمله ایران می‌باشد. مخصوصاً با حادثی که در چند سال گذشته در کشور سوریه - شریک راهبردی ایران در منطقه- رخ داده، و موضع‌گیری ترکیه و قرار گرفتن این کشور در جبهه‌ی غرب به خاطر عضویتش در ناتو و احداث سپر موشکی در مرز کشور سوریه و حمایت‌های این کشور از تروریست‌های معارض سوریه موجب شده است تا روابط ایران با ترکیه در هاله‌ای از ابهام قرار گیرد و آن اراده‌ی سیاسی برای تقویت روابط دفاعی و امنیتی بین مسئولان دو کشور وجود نداشته باشد.

بنابراین، هر دو کشور ایران و ترکیه بر یکدیگر تأثیر دارند و امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران از این کشور مهم تأثیرپذیر می‌باشد. در این تحقیق تلاش می‌شود که ترکیه را خوب شناخته و با تجزیه و تحلیل عوامل تأثیرگذار، مؤلفه‌ها و شاخص‌های نظامی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه و میزان تأثیر آنها بر روی یکدیگر را احصا نماید. امید است این پژوهش مورد استفاده مدیران و طراحان امنیتی و دفاعی جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد.

جمهوری اسلامی ایران همواره خواهان صلح، ثبات و آرامش در منطقه بوده و سیاست‌های کلی نظام نیز بیان‌کننده ایجاد یک ساختار امنیت منطقه‌ای بومی بوده است، به‌گونه‌ای که این ساختار با مشارکت تمامی کشورهای منطقه ایجاد شود، اما برخی از دولت‌های منطقه تحت تأثیر عملیات روانی قدرت‌های بیگانه و بواسطه‌ی تمایلات شخصی خود، همواره در پی قدرت‌های برونمنطقه‌ای هستند و تلاش می‌نمایند امنیت و ثبات خود را از قبل حمایت‌های آنها به‌دست آورند. در حالی که یکی از اصلی‌ترین و مهم‌ترین دلایل نامنی‌های منطقه، حضور قدرت‌های بیگانه‌ی فرامنطقه‌ای است.

علی‌رغم تلاش مسئولان دو کشور برای توسعه‌ی همکاری‌ها، عوامل بالقوه و بالفعل مؤثر در واگرایی جمهوری اسلامی ایران و ترکیه موجب می‌شود تا اراده‌ی سیاسی به تعیین روابط دفاعی و امنیتی خوب و مناسب و درخور شان دو همسایه‌ی مسلمان مخصوصاً در حوزه‌ی نظامی قدری مشکل به نظر برسد.

با این توصیف، ترکیه یک همسایه‌ی مهم و تأثیرگذار در مسائل سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی دفاعی جمهوری اسلامی ایران بوده و در صورتی که تهدیدات آمریکا و متحدانش به واقعیت بپیوندد، برخی همکاری‌های احتمالی ترکیه با آمریکا می‌تواند آسیب و چالش‌های عمیقی برای ایران ایجاد نماید. بدین ترتیب، شناخت بیشتر و دقیق‌تر رویکرد دفاعی ترکیه از منظر نظامی برای برقراری روابط دفاعی و امنیتی بسیار مهم است.

بدین ترتیب، مسأله این است که علی‌رغم اهمیت ترکیه در منطقه و برای ما، با توجه به تحولات اخیر و تغییر موضع این کشور در برخی موضوعات، روابط نظامی بین دو کشور در هاله‌ای از ابهام قرار می‌گیرد، چگونگی بهبود روابط دفاعی و امنیتی بین دو کشور مانظر است. در این زمینه، مطالعات کافی، به روز و جدید صورت نگرفته و نیاز است به بررسی مسائل نظامی تأثیرگذار بر روابط دفاعی امنیتی دو کشور جمهوری اسلامی ایران و ترکیه پرداخت.

این تحقیق از این جهت از اهمیت برخودار است که پیشنهادهایی برای سیاست‌گذاری دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران در مقابل کشور ترکیه و کشورهای عضو ناتو، با توجه به تحولات اخیر در منطقه ارائه می‌نماید و مبنای علمی برای تصمیم‌سازان و سیاست‌گذاران مجموعه‌ی دفاعی کشور برای توسعه و ارتقای قدرت دفاعی جمهوری اسلامی ایران و تأمین استقلال و تمامیت ارضی است و به مراجع تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر دفاعی و امنیتی جمهوری اسلامی ایران در تدوین و اتخاذ راهبرد دفاعی امنیتی مناسب در قبال کشور ترکیه کمک می‌نماید.

ضرورت شناخت عوامل تأثیرگذار بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران در مقابل ترکیه با توجه به شرایط جدید در منطقه از نظر سیاسی نیاز به پژوهشی به روز و جدید را طلب می‌نماید؛ و هم‌چنین ضرورت شناخت و رفع موانع همگرایی و برطرف نمودن عوامل واگرایی بین ایران و ترکیه در جهت تأمین امنیت جمهوری اسلامی ایران ضرورت شناخت عوامل تأثیرگذار بر مؤلفه‌های قدرت با توجه به این‌که نقطه‌ی عطف و روح کلی حاکم بر سند چشم‌انداز ۲۰ ساله‌ی جمهوری اسلامی ایران (قدرت اول شدن در منطقه) می‌باشد، و جامعه‌ی ایرانی در افق این چشم‌انداز دارای ویژگی «امن، مستقل و مقتدر با سامان دفاعی مبتنی بر بازدارندگی هم‌جانبه می‌باشد»، و ضرورت «تعامل سازنده و مؤثر در روابط بین‌الملل» با جهان و «الهام‌بخش در جهان اسلام» البته با رعایت اصل عزت، حکمت و مصلحت از دیگر موارد می‌باشد.

هدف اصلی این تحقیق دستیابی به مؤلفه‌ها و شاخص‌های نظامی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه است. دیگر اهداف آن «شناسایی و تعیین عوامل نظامی محیطی (فرصت‌ها و تهدیدات فراروی دو کشور)، مؤلفه‌ها و شاخص‌های مؤثر بر بعد

نظامی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه و تعیین روابط بین مؤلفه‌ها و شاخص‌های بُعد نظامی روابط دفاعی امنیتی و تعیین میزان تأثیر هر کدام از آنها بر یکدیگر.»
سؤالات تحقیق به شرح ذیل است: سؤال اصلی: مؤلفه‌ها و شاخص‌های نظامی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه کدام است؟ دیگر سؤالات: عوامل نظامی محیطی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی، اهمیت و ضرورت‌های ایجاد روابط، مهم‌ترین ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌های روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه کدامند؟ روابط بین ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها چیست و میزان تأثیر هر کدام از آنها بر یکدیگر چقدر است؟

مبانی نظری

۱) پیشنهای تحقیق

در ارتباط با کشور ترکیه پژوهش‌های مختلفی صورت گرفته که بخشی از نیازهای تحقیق حاضر را تأمین می‌نمایند. اما علی‌رغم بررسی‌های قابل توجه در رساله‌های دکتری، پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد، پژوهه‌های تحقیقاتی، مقالات علمی، سایت‌های علمی و متون مکتوب منتشر شده (اعم از تدوین و ترجمه)، به طور خاص، اثری که بر اساس چارچوب این موضوع و تحقیق حاضر نگارش شده باشد، و به روز باشد، یافت نشد؛ اما با مطالعاتی که صورت گرفته است، می‌توان گفت که در مبحث ترکیه و ویژگی‌های آن، منابع تدوین شده و ترجمه‌ای متعددی وجود دارد که بخش‌هایی از نیازها و کمبودهای مطالعاتی تحقیق حاضر، در رابطه با ترکیه و ویژگی‌های آن را تأمین می‌نماید، مانند رساله‌ی دکترای خسرو بوالحسنی که در موضوع ژئوپلیتیک ترکیه بوده و برخی مباحث ژئوپلیتیکی موردنیاز از این رساله استفاده گردید.

۲) مفهوم‌شناسی

دیپلماسی: هنر و عمل مدیریت روابط خارجی یک ملت با حفظ منافع ملی حداقلی
دیپلماسی دفاعی: عبارت از فعالیت‌هایی مانند انجام گفتگوهای امنیتی، راهبردی و سطح بالا، تبادله‌ای آموزشی و حرفة‌ای نظامی، واردات و صادرات تسليحات و تجهیزات نظامی،

برگزاری رزمایش و تمرین‌های نظامی مشترک و نظایر آن از سوی ارتش‌های کشورهاست.

(Shea, 2005: 33)

روابط بین‌الملل: به مجموعه اقدامات و کنش‌های متقابل واحدهای حکومتی و نهادهای غیردولتی و همچنین روندهای سیاسی میان ملت‌ها گفته می‌شود. (جمالی، ۱۳۸۵: ۲۰۸) از آنجایی که روابط دفاعی شاخه‌ای از روابط بین‌الملل است، می‌توان روابط دفاعی را نیز مجموعه اقدامات و کنش‌های متقابل واحدهای نظامی حکومتی (نیروهای مسلح، وزارت دفاع و ...) و نهادهای نظامی غیردولتی که در دفاع نقش مؤثری دارند و همچنین روندهای نظامی و دفاعی میان ملت‌ها نامید.

۳) محیط‌شناسی

کشور جمهوری اسلامی ایران و ترکیه به لحاظ موقعیت در جنوب غربی آسیا قرار دارند. موقعیت خاص آنها که در مرکز ثقل یکی از بزرگ‌ترین شبکه‌های ارتباطی جهان قرار گرفته‌اند و همچون پلی اروپا را به خاور دور و کشورهای آسیای مرکزی و مأموراء قفقاز را به جنوب وصل می‌کنند.

ترکیه در یکی از حساس‌ترین نقاط دنیا و حد فاصل دو قاره‌ی اروپا و آسیا قرار دارد. واقع شدن این کشور در حد فاصل دریای مازندران و مدیترانه و نزدیکی آن به خلیج فارس و کanal سوئز، موقعیت راهبردی ویژه‌ای به این کشور داده است. ترکیه بر دو تنگه‌ی بسفر و دارالنیل تسلط کامل داشته و از این طریق بر عبور و مرور کشتی‌های روسیه به اروپا و آب‌های آزاد کنترل دارد. ترکیه زبانه‌ی شرقی ناتو در غرب آسیا و تنها کشور مسلمان عضو این پیمان و رابط بین دنیای اسلام و ناتو می‌باشد. ترکیه در صدد است که به اتحادیه‌ی اروپایی راه یابد و قرائن و شواهد نشان می‌دهند که احتمالاً طی دو دهه‌ی آتی به این هدف خود خواهد رسید. از این‌رو، می‌تواند به عنوان یک الگوی مناسب از سوی کشورهای غربی به دنیای اسلام معرفی شود. ترکیه با داشتن منابع غنی آب می‌تواند نقش مهمی را در سیاست آتی کشورهای خاورمیانه که با مشکل رو به افزایش کمبود آب مواجه می‌باشند، ایفا کند. پس از فروپاشی

شوروی، از ۱۵ جمهوری تازه‌ی تأسیس آن، ۵ جمهوری به زبان ترکی تکلم می‌کند که به ترکیه تمایل نشان می‌دهند. ترکیه موفق شده است با توجه به گرایش‌ها و نیاز این کشورها و با کمک رژیم صهیونیستی، جایگاه خوبی در این کشورها برای خود فراهم کند. ترکیه در دهه‌ی پایانی قرن بیستم روابط بسیار مستحکمی با رژیم اشغال‌گر قدس برقرار نموده که می‌تواند در آینده بر سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران تأثیر مستقیم گذارد. برخورداری از یک ارتش قوی که با کمک آمریکا مسلح شده، به ترکیه جایگاه و اهمیت ویژه‌ای داده است. ارتش ترکیه از نظر بزرگی بعد از آمریکا در مرتبه‌ی دوم کشورهای عضو ناتو قرار دارد و از توان و شایستگی رزمی بالایی برخوردار است که می‌تواند در آینده بر سیاست خارجی منطقه تأثیر مستقیم گذارد. واقع شدن در مجاورت منطقه‌ی حساس و تنشی‌زای شمال عراق و اشر مستقیم بر آینده‌ی این منطقه که به طور مستقیم و مؤثری بر امنیت و منافع ملی جمهوری اسلامی ایران تأثیر خواهد گذاشت، از دیگر علل اهمیت جمهوری ترکیه و لزوم توجه جدی به آن می‌باشد.

(مرادیان، ۱۳۸۴: ۲۹-۳۰)

ایران نیز از لحاظ موقعیت از سه ویژگی برخوردار است: متصل به موقعیت بری اورآسیاست؛ به سبب دارا بودن سواحل طولانی در خلیج فارس و دریای عمان از موقعیت بحری برخوردار است؛ به لحاظ در اختیار داشتن تنگه‌ی هرمز، دارای موقعیت گذرگاهی است (صفی، ۱۳۸۱: ۷۰)، و می‌تواند بر عبور و مرور کشتی‌های تجاری، نفتکش‌های غولپیکر، ناوگان نظامی قدرت‌ها و ... نظارت و کنترل داشته باشد. مانند ترکیه، قاره‌ی اروپا و آسیا را به‌هم متصل می‌نماید. مرکز انرژی جهان، و به تنها‌ی رتبه‌ی دوم جهانی در ذخایر نفتی و گازی است. (بالحسنی، ۱۳۹۲: ۱۲۳)

اهمیت سیاسی امنیتی منطقه: آسیای جنوب غربی، با توجه به بافت اجتماعی، تنوع قومی و نژادی، منابع و امکانات مادی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا توزیع منابع و امکانات طبیعی بر پایه‌ی خواست و رضایت مردم منطقه نبوده است. این منطقه به عنوان کانون انرژی جهان در سراسر قرن بیستم، و به‌گونه‌ای مضاعف در آغاز قرن جدید، نقطه‌ی خیزش و

ظهور تحولات و بحران‌های متعددی بوده که تأثیرات آنها اغلب از سطوح منطقه‌ای فراتر رفته است. (یزدانی، ۱۳۹۴: ۱۸۶)

برژینسکی پیرامون خاورمیانه می‌گوید: «این منطقه شبیه "زه کمانی" است که تا انتها کشیده شده و آماده است تیری کشته شده به سوی جهان پرتاب کند. از شاخ آفریقا تا افغانستان و از ایران تا خاور نزدیک زه این کمان است. این "زه" کانون رقابت سنگین ابرقدرت‌های است و کانون پیرامونی آن نیز هر لحظه ممکن است مشتعل شود و جهان را به هیجان درآورد.» (همان: ۱۸۷)

«موقعیت راهبردی خاورمیانه ضرورت‌های گوناگونی را به همراه دارد: نخستین ضرورت، درک راهبردی از موقعیت آن در ساختار نظام جهانی و روابط بین‌الملل و ضرورت دیگر درک راهبرد قدرت‌های بزرگ در خصوص این منطقه است.» (همان: ۱۸۷)

منطقه‌ی جنوب‌غرب آسیا با توجه به حضور کشورهای فرامنطقه‌ای و غربی هر روز شاهد حوادث و اتفاقاتی است و آن را به یک محیط امنیتی تبدیل نموده است که آبستن رویدادها و تحولات بسیار و بحران است. تنها واحدهای نظامی تابعه‌ی ستاد فرماندهی کل آمریکا مستقر در منطقه، در برگیرنده‌ی ۶۳ پایگاه نظامی در ۱۱ کشور است که در شرق نزدیک، کشورهای منطقه‌ی نزاع اعراب و رژیم صهیونیستی و منطقه‌ی شاخ آفریقا واقع هستند.

(دانشجویان دوره‌ی ۱۸، تاریخ دفاع، ۱۳۹۲: ۲۵۳)

ناوگان‌های دریایی بزرگ کشورهای قدرتمند به‌ویژه آمریکا، تقریباً به‌طور دائم در آبهای بین‌المللی اطراف منطقه‌ی خاورمیانه حضور دارند و از کلیه‌ی پایگاه‌ها و امکانات نظامی پراکنده در کشورهای منطقه استفاده می‌کنند. این نیروها می‌توانند به هنگام ضرورت، یگان‌های دریایی و هوایی خود را در سرزمین‌های خاورمیانه منتشر کنند. یگان‌های مختلفی از جمله ناوهای هوایی، تفنگداران دریایی و هوایی‌ماهای جنگکنده از انواع مختلف در این منطقه به حال آماده‌باش هستند. این نیروها توانایی آن را دارند که یک عملیات نظامی بسیار وسیع را

با برتری کامل هوایی - همان‌گونه که در جنگ بازپس‌گیری (۱۹۹۱) کویت اتفاق افتاد - اداره کنند. (همان)

حضور گسترده‌ی آمریکا در منطقه‌ی ژئواستراتژیک خاورمیانه، بزرگ‌ترین بیمه‌ها و اضطراب‌ها را برای جهان امروز به‌ویژه کشورهای منطقه‌ی خاورمیانه و جبهه‌ی مقاومت اسلامی در پی داشته و آنها را وادر به واکنش نموده است. از همین‌رو، بازیگران غیردولتی و نیروهای هویتی توانستند بر سایر بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی تأثیرگذار باشند. به‌طور کلی، بازیگران هویتی تلاش دارند تا بر قاعده‌ی بازی و فرایندهای سیاست منطقه‌ای تأثیرگذار باشند. به همین دلیل است که آمریکا را می‌توان اصلی‌ترین نیروی مقابله‌کننده در برخورد با بازیگران هویتی دانست. به‌طوری که نقطه‌ی تمرکز نیروهای نظامی آمریکا در چنین محیط‌هایی شکل گرفته است. (متقی، ۱۳۹۰: ۱۹۸-۱۹۹)

الگوی مداخله و تهاجم آمریکا و متحداش علیه کشورهای مسلمان خاورمیانه و شمال آفریقا زمینه‌های آشکاری از جمله بیگانه‌هراسی، مقاومت و تلاش در جهت برقراری نوعی موازنۀ را به وجود آورده که جبهه‌ی مقاومت اسلامی نمود عینی این موازنۀ جویی بین‌المللی به‌شمار می‌رود.

افزایش قدرت نرم جبهه‌ی مقاومت و بیداری اسلامی به عنوان برون‌داد آن، در حالی رو به تزايد است که قدرت نرم ایالات متحده به‌ویژه در منطقه‌ی خاورمیانه و شمال آفریقا در حال کاهش است.

از یک طرف، تغییر در ابزارهای قدرت موجب شده است گروه‌های افراطی اسلام‌گرا هم‌چون القاعده و داعش (دولت اسلامی عراق و شام) دارای توانمندی تهدید هم‌چون قدرت‌های بزرگ شوند و از طرف دیگر، تغییر در منابع قدرت نیز موجب شده است جبهه‌ی مقاومت اسلامی به همراه سایر گروه‌ها و احزاب اسلامی علاوه بر به‌دست آوردن ابزارهای جدید قدرت سخت در منطقه‌ی خاورمیانه از نفوذ اجتماعی و به تعبیر دیگر از قدرت نرم نیز برخوردار باشند.

گروه داعش که در ترکیه به «ایشید» معروف است، از دید صاحب نظران و رسانه‌های ترک، گروهی افراطی - تروریستی است که در پی ایجاد خلافت اسلامی در سرزمین‌های عراق و سوریه کنونی از هیچ اقدام وحشیانه و خودسرانه‌ای دریغ نمی‌کند (صolut، ۱۳۹۳: ۴)، اما برخی عقیده دیگری دارند، آنها معتقدند از زمان آغاز بحران سوریه، با حمایت ترکیه، تروریست‌های تکفیری از اقصی نقاط جهان در ترکیه جمع و پس از آموزش، با نظارت نیروهای نظامی و امنیتی ترک عازم سوریه می‌شوند، در واقع، ترکیه با تبدیل شدن به معبر اصلی ترانزیت تروریست به سوریه، همه‌ی پلهایی که می‌توانست مناسبات با دولت دمشق را احیا کند، ویران ساخته، و تنها روی گرینه‌ی رفتن بشار اسد سرمایه‌گذاری کرده است، اما ناکامی و استیصال جبهه‌ی غربی- عربی در ساقط کردن بشار اسد بزرگ‌ترین کابوس ترکیه در رسیدن به رؤیای تغییر مرزهای سیاسی- جغرافیایی و شکل‌گیری نئوعلماییسم است. (کاظمی، ۱۳۹۳: ۱)

آنچه در عراق و سوریه رخ می‌دهد، نه تنها فاجعه‌ای بشری، بلکه لکه ننگی بر دامن مسلمانان جهان است. داعش هرچند اسباب نگرانی بسیاری را در جهان فراهم کرده، از چند جهت طعمه‌ی خوبی برای تبلیغات منفی علیه اسلام و خاورمیانه است.

داعش نه موضوعی صرفاً محلی و نه مسئله‌ای قابل اغماض است؛ زیرا بحثی صرفاً ایدئولوژیک نیست، بلکه بحرانی امنیتی بهشمار می‌رود. خاورمیانه پیش‌تر نیز با چنین بحران‌های امنیتی و تفرقه‌افکنانه‌ای روبرو بوده است. تنها نگاهی به تاریخی نه چندان دور نشان می‌دهد که نباید به هیچ‌وجه با انفعال و یا عدم اتحاد، ظهور پدیده‌ای مخرب و جبران‌ناپذیر را اجازه داد. (صolut، ۱۳۹۳: ۴)

تهدیدشناسی

تهدید به لحاظ اهمیت، روش‌ها و ابزارهای مورد استفاده دارای انواع و ابعاد مختلفی است که عبارتند از:

➤ تهدیدات نظامی

➤ تهدیدات سیاسی

- تهدیدات اقتصادی
- تهدیدات اجتماعی
- تهدیدات فرهنگی
- تهدیدات زیست محیطی

تهدیدات متصور از سوی ترکیه برای ایران:

- رقابت با جمهوری اسلامی ایران برای جلوگیری از تبدیل شدن ایران به قدرت نظامی برتر منطقه‌ای
- حمایت و پناه دادن به گروه‌های سیاسی مخالف و یا برانداز جمهوری اسلامی ایران در خاک ترکیه؛
- جمهوری اسلامی ایران به عنوان تهدیدی علیه ساختار لائیک ترکیه (در افکار عمومی نوعی ایران‌ستیزی به چشم می‌خورد)؛
- روابط نزدیک با آمریکا، رژیم صهیونیستی و غرب و تأثیرپذیری حکومت این کشور از سیاست خارجی آنها؛
- رویارویی راهبردی سیاسی دو کشور درباره‌ی حضور کشورهای غربی و ناتو در ترقیات امنیتی و معادلات منطقه‌ای؛
- رقابت سیاسی منطقه‌ای و تلاش ترکیه برای ممانعت از نفوذ قدرت جمهوری اسلامی ایران در کشورهای منطقه؛
- همسویی با نظام سلطه‌ی غرب در جریان دولتسازی در عراق، لبنان و افغانستان؛
- همسویی با غرب و کشورهای ضد مقاومت عربی در بحث سوریه؛
- الگوسازی و ترویج اسلام آمریکایی در منطقه؛
- تلاش برای عضویت در اتحادیه‌ی اروپا و پیروی از سیاست‌های اتحادیه در قبال ایران؛

- راهبرد سیاسی ترکیه مبنی بر «ایفای نقش منطقه‌ای» و در نتیجه، تضاد منافع دو کشور در کشورهای منطقه بهویژه کشورهای آسیای میانه و قفقاز. (صفوی، ۱۳۹۱: ۸)

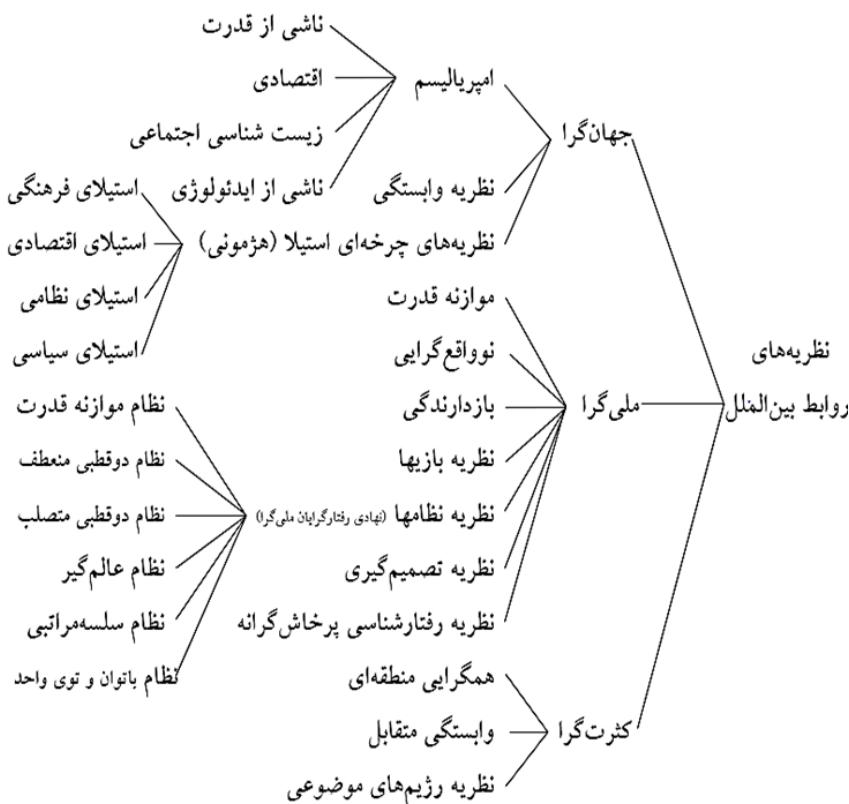
تهدیدات نظامی:

- عضویت در سازمان پیمان آتلانتیک شمالی و استقرار پایگاه‌های متعدد نظامی ناتو در خاک این کشور؛
- استقرار سامانه‌ی دفاع موشکی آمریکا و ناتو در خاک ترکیه که خود تهدیدات و چالش‌های خاصی را متوجه جمهوری اسلامی ایران می‌سازد؛
- همکاری با آمریکا در جهت جمع‌آوری و تکمیل اطلاعات درخصوص مراکز و فعالیت‌های حساس و راهبردی جمهوری اسلامی ایران؛
- تقویت توان نظامی و ایجاد پایگاه‌ها، مراکز و استحکامات نظامی در نزدیکی مرزهای جمهوری اسلامی ایران؛
- انعقاد پیمان‌های نظامی با کشورهای منطقه در مقابل با ایران (از جمله جمهوری آذربایجان، گرجستان و دیگر کشورهای حوزه‌ی آسیای مرکزی و قفقاز و ...)؛
- خریدهای کلان نظامی و تهیی تجهیزات پیشرفته‌ی نظامی از غرب و بهویژه آمریکا و رژیم صهیونیستی؛
- همکاری‌های نظامی ترکیه با رژیم صهیونیستی و آمریکا و حضور فیزیکی آنها در خاک این کشور؛
- همکاری‌های اطلاعاتی و امنیتی سازمان‌های اطلاعاتی ترکیه و سازمان اطلاعاتی آمریکا و رژیم صهیونیستی؛
- درگیری‌های نظامی با گروهک پ.ک.ک و انتقال این درگیری‌ها در برخی موارد به داخل خاک ایران و تجاوزات مرزی به خاک جمهوری اسلامی ایران به بهانه‌ی تعقیب پ.ک.ک (همان)؛

- برآوردن اهداف آمریکا و رژیم صهیونیستی از طریق قراردادهای نظامی و امنیتی و ...؛
 - احیای پانترکیسم در جهت فشار به جمهوری اسلامی ایران؛
 - جلوگیری از ترویج ارزش‌های انقلاب اسلامی توسط لائیسم؛
 - حمایت از برخی مخالفان جمهوری اسلامی ایران. (تفوی، ۱۳۹۱: ۵۵۴)
- فرصت‌هایی نیز بین دو کشور ایران و ترکیه وجود دارد که اگر به آنها توجه کافی نشود و در جهت ارتقاء آن تلاش مضاعفی صورت نگیرد، تبدیل به ضد آن یعنی تهدید می‌شود.
- به طور مثال:
- گرایش مردم به احزاب اسلام‌گرای ترکیه با وجود سال‌ها تبلیغ فرهنگ لاتینیک در این کشور؛
 - حاکمیت حزب اسلام‌گرای عدالت و توسعه که تا حدودی تلاش می‌کند وجهه‌ی اسلامی و ارتباط با جمهوری اسلامی ایران را حفظ نمایند؛
 - وجود اختلاف در روابط سیاسی رژیم صهیونیستی و ترکیه و حمایت مردم ترکیه از سردی روابط؛
 - وجود تنש‌های سیاسی و جنگ قدرت در میان شخصیت‌ها و احزاب ترکیه. (صفوی، ۱۳۹۱: ۹)

نظریه‌های روابط بین‌الملل

درباره‌ی روابط بین‌الملل چند دسته نظریه بیان شده است و هر روز نیز نظریات تازه‌تری در این رشته عنوان می‌گردد. برای نظریه‌های روابط بین‌الملل با توجه به دیدگاه‌های مختلف دسته‌بندی و طبقه‌بندی‌های متعدد و متنوع صورت می‌گیرد. برای نمونه تقسیم‌بندی ذیل (شکل ۱) برای آن متصور است.

شکل شماره‌ی ۱: نظریه‌های روابط بین‌الملل (سیف‌زاده، ۱۳۷۹: ۳۳۱-۳۳۳؛ طرح از نگارنده

از دید جمالی سه دسته از معروف‌ترین این نظریات عبارتند از:

- ۱) نظریه‌های همکاری و همگرایی، شامل تبیین روابط و رفتار دولت‌ها بر اساس فرضیه‌ی همکاری. در این مقوله، نظریه‌های همگرایی، وابستگی متقابل، ارتباطات، کارکردگرایی و... قرار می‌گیرند.
- ۲) نظریه‌های منازعه و کشمکش، شامل نظریه‌های تحلیل منازعات، بازدارندگی، توازن قوا و بازی‌هاست.
- ۳) نظریه‌های نظام بین‌الملل، شامل نظریه‌های سیستم‌ها و وابستگی می‌باشد. (جمالی، ۱۳۸۵: ۲۱۵)

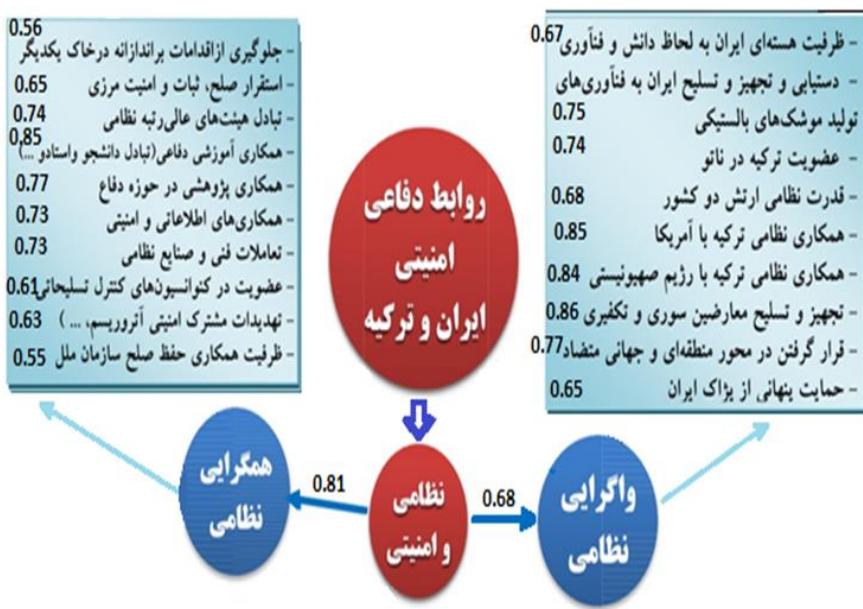
الگوهای روابط دفاعی-امنیتی

معمولًاً چهار الگوی امنیت منطقه‌ای مطرح می‌باشد که برای هر کدام از این الگوها مدل‌هایی وجود دارد:

- ۱) الگوی موازنی قوا، شامل مدل اتحاد و ائتلاف و مدل بازدارندگی؛
- ۲) الگوی هژمونی، شامل مدل سلطه‌ی تحمیلی، مدل نفوذ هژمونیک، مدل رهبری و مدل هژمونی نهادگر؛
- ۳) الگوی رژیم‌های امنیتی، شامل مدل رژیم‌های توافقی، مدل امنیت مشترک، مدل امنیت دسته‌جمعی و مدل مشارکت برای امنیت منطقه‌ای،
- ۴) الگوی اجتماع امنیتی، شامل مدل شورای همکاری در امنیت منطقه‌ای و مدل امنیت تعاضی. (عبدالله‌خانی، ۱۳۸۸: ۲۳۵-۲۷۰)

چارچوب نظری و مدل مفهومی:

چارچوب نظری این تحقیق بر مبنای آیات قرآن مجید، رهنمودهای حضرت امام خمینی (ره) و فرمانی و منویات فرماندهی معظم کل قوا حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)، چشم‌انداز بیست ساله و قانون اساسی جمهوری اسلامی، استوار بوده که هم‌گرایی این نظرات برای محقق ثابت شده و بنا بر مقتضیات در طول این تحقیق به رشتی تحریر در آمده است.

شکل شماره‌ی ۲: مدل مفهومی بُعد نظامی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه

روش‌شناسی تحقیق

نوع و روش تحقیق: نوع تحقیق در این پژوهش، «کاربردی- توسعه‌ای» روش تحقیق نیز «توصیفی- تحلیلی» می‌باشد. هم‌چنین برای تعیین نقش و میزان تأثیر هر یک از این مؤلفه‌ها و شاخص‌ها، از آمارهای همبستگی استفاده خواهیم کرد.

جامعه‌ی آماری: در این پژوهش با توجه به تخصصی بودن موضوع تحقیق جامعه‌ی آماری آن از بین صاحب‌نظران و فعالان در حوزه‌های دفاعی امنیتی و سیاسی کشور می‌باشدند که با ترکیه آشنا می‌باشند. با مشورت با استاد راهنما و اساتید متخصص و به روش آبشاری، ۹۵ نفر انتخاب گردیدند. از بین این جامعه، تعداد ۱۰ نفر از نخبگان در مرحله‌ی اول و ۲۰ نفر در مرحله‌ی دوم جهت تائید روایی پرسشنامه و تعیین ضریب لاشه به شیوه‌ی نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. حجم نمونه در این پژوهش به علت محدود بودن، منطبق با جامعه‌ی آماری می‌باشد.

ابزار و روش‌های گردآوری اطلاعات: در این پژوهش داده‌های موردنیاز با استفاده از دو روش مطالعه‌ی اسنادی و میدانی گردآوری و از ابزار فیش‌برداری از سوابق موجود در کتابخانه‌ها، مراکز مطالعاتی و نظامی، پایانه‌های الکترونیکی و رایانه‌ای و مصاحبه با اندیشمندان و صاحب‌نظران مرتبط با موضوع تحقیق و از پرسشنامه‌ی محقق ساخته که با روش دلfi تکمیل شده، استفاده گردید. سپس پرسشنامه به آزمون خبرگان گذاشته شد که با ضرایب آلفاگرونباخ ۰،۹۵۶ و لاشه‌ی بیشتر از ۰،۸ پایایی و روائی آن تأیید گردید.

برای تجزیه و تحلیل داده‌های این تحقیق و تعیین میزان تأثیر مؤلفه‌ها و شاخص‌های بُعد نظامی بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران و کشور ترکیه، ابتدا با بهره‌گیری از شاخص‌های آمار توصیفی نظیر میانگین، نمودار و جداول توزیع فراوانی به توصیف ویژگی‌های جامعه‌ی آماری پرداخته شد. هم‌چنین از آزمون فریدمن جهت رتبه‌بندی این مؤلفه‌ها و شاخص‌ها از طریق نرم‌افزار spss بهره گرفتیم و در نهایت، برای تعیین نقش و میزان تأثیر هر یک از این مؤلفه‌ها و شاخص‌ها، از آمارهای همبستگی و برای تأیید تأثیر آنها بر بُعد نظامی روابط دفاعی امنیتی دو کشور و هم‌خوانی بین آنها نیز از تحلیل عاملی تأییدی از طریق نرم‌افزار smart pls استفاده شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها:

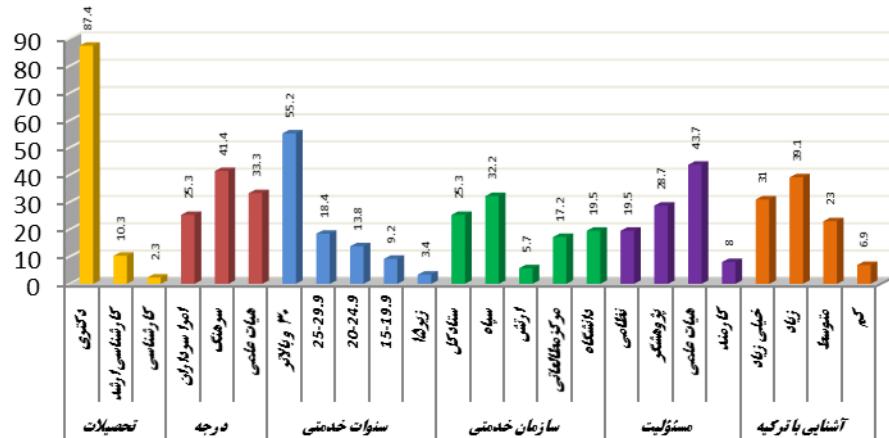
پس از توزیع و دریافت پرسشنامه‌ها از جامعه‌ی آماری، با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی اطلاعات دریافتی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت که نتایج آن به شرح زیر می‌باشد:

ویژگی‌های نمونه‌ی آماری

از مجموع ۹۵ پرسشنامه‌ی توزیع شده در بین جامعه، تعداد ۸۷ پرسشنامه بازگردانده شد که مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و نتایج حاصله به شرح ذیل می‌باشد:

فراوانی و درصد پاسخ‌دهندگان بر حسب ویژگی‌های مختلف: سطح تحصیلات، سال‌های خدمتی و درجه، محل خدمت و میزان آشنایی با کشور ترکیه در قالب جدول فراوانی نشان می‌دهد که با توجه به سطح تحصیلات و شغل، سال‌های خدمتی و همین‌طور میزان آشنایی با

ترکیه پاسخ‌دهندگان که ۸۷ درصد آنها دارای تحصیلات دکترا (و یا در مرحله‌ی دفاع از رساله‌ی دکتری خود) هستند و به لحاظ سنتی خدمتی نیز ۷۴ درصد آنها بیش از ۲۵ سال خدمت داشته‌اند و همین طور بیش از ۷۰ درصد ایشان به نسبت زیاد و خیلی زیاد با کشور ترکیه آشنایی دارند، بیانگر تحصیلات، سابقه و تجربه‌ی مناسب پاسخ‌گویان و آشنایی و تسلط نسبتاً خوب آنها به موضوع مورد تحقیق است. بنابراین، موجب اعتباربخشی نظرات شان می‌گردد. هم‌چنین توزیع مناسب درجه و سازمان خدمتی نامبردگان نشان از همه‌گیر بودن جامعه‌ی آماری پژوهش دارد و به نتایج آن می‌توان اعتماد کامل داشت.

نمودار شماره‌ی ۱: درصد فراوانی ویژگی‌های پاسخ‌دهندگان به پرسشنامه‌ی روابط دفاعی امنیتی ایران و ترکیه

تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به مؤلفه‌ها و شاخص‌ها

در پاسخ به سؤال «مهم‌ترین مؤلفه‌ها و شاخص‌های بعد نظامی روابط دفاعی امنیتی

جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه کدامند؟»

در پاسخ به این سؤال ابتدا از طریق آمار استنباطی برای تعیین رتبه‌ی مؤلفه‌ها توسط

نرم‌افزار spss با آزمون فریدمن به تعیین رتبه‌ی هر کدام از این مؤلفه‌ها می‌پردازیم.

جدول شماره‌ی ۱: آزمون رتبه‌بندی فریدمن برای مؤلفه‌های نظامی روابط دفاعی امنیتی

رتبه	آزمون فریدمن	آزمون استاندارد	انحراف استاندارد	میانگین مؤلفه	تعداد (N)	مؤلفه
۱	۲,۹۱	۰,۸۴۹	۳,۶۴	۸۷	واگرایی نظامی	
۲	۲,۶۳	۰,۷۸۱	۳,۷۵	۸۷	همگرایی نظامی	

مؤلفه‌ی واگرایی نظامی با ۲,۹۱ بیشترین و همگرایی نظامی با ۲,۶۳ کمترین تأثیرگذاری را بر روی بعد نظامی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران و کشور ترکیه دارد؛ یعنی مواردی که موجب واگرایی نظامی بین دو کشور شده، بیش از مواردی که موجب همگرایی نظامی بین دو کشور شده، بر روی این روابط تأثیرگذار بوده است.

مؤلفه‌ی همگرایی نظامی

جدول شماره‌ی ۲: آزمون رتبه‌بندی فریدمن برای مؤلفه‌ی همگرایی نظامی

رتبه	آزمون فریدمن	گویه / شاخص	
۱	۷,۲۱	استقرار صلح، ثبات و امنیت مرزی	G31
۲	۶,۷۶	تهدیدات مشترک امنیتی (تربویسم، ...)	G38
۳	۶,۴۶	جلوگیری از اقدامات براندازانه در خاک یکدیگر	G30
۴	۶,۱۵	همکاری‌های اطلاعاتی و امنیتی	G35
۵	۵,۴۰	تبادل هیئت‌های عالی‌رتبه‌ی نظامی	G32
۶	۵,۲۶	تعاملات فنی و صنایع نظامی	G36
۷	۴,۸۳	همکاری‌های آموزشی (تبادل دانشجو و استاد و ...)	G33
۸	۴,۵۴	ظرفیت همکاری حفظ صلح سازمان ملل	G39
۹	۴,۳۷	عضویت در کنوانسیون‌های کنترل تسليحاتی	G37
۱۰	۴,۰۲	همکاری پژوهشی در حوزه‌ی دفاع	G34

جدول شماره‌ی ۲، نشان‌دهنده‌ی این است که رتبه‌بندی فریدمن گویه‌های مؤلفه‌ی همگرایی نظامی، به قرار ذیل است: گویه‌ی G31 (استقرار صلح، ثبات و امنیت مرزی) با ۷,۲۱ بیش‌ترین رتبه و گویه G34 (همکاری پژوهشی در حوزه دفاع) با ۴,۰۲ کم‌ترین تأثیر همگرایی را بر روی بعد نظامی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران و کشور ترکیه دارند.

مؤلفه‌ی واگرایی نظامی

جدول شماره‌ی ۳، نشان‌دهنده‌ی این است که رتبه‌بندی گویه‌های مؤلفه‌ی واگرایی نظامی، به قرار ذیل است: گویه‌ی G46 (تجهیز و تسليح معارضان سوری و تکفیری) بیش‌ترین رتبه و گویه‌ی G43 (قدرت نظامی ارتش دو کشور) با کم‌ترین رتبه (رتبه‌ی نهم) به ترتیب بیش‌ترین و کم‌ترین تأثیر واگرایی نظامی را بین دو کشور جمهوری اسلامی ایران و ترکیه دارند.

جدول شماره‌ی ۳: آزمون رتبه‌بندی فریدمن برای گویه‌های مؤلفه‌ی واگرایی نظامی

رتبه	آزمون فریدمن	گویه/ شاخص	
۱	۶,۲۶	تجهیز و تسليح معارضان سوری و تکفیری	G46
۲	۶,۱۷	همکاری نظامی ترکیه با رژیم صهیونیستی	G45
۳	۵,۶۳	همکاری نظامی ترکیه با آمریکا	G44
۴	۵,۲۸	حملایت پنهانی از پژاک ایران	G48
۵	۴,۹۶	عضویت ترکیه در ناتو	G42
۶	۴,۶۳	دستیابی و تجهیز و تسليح ایران به فناوری‌های تولید موشک‌های بالستیکی	G41
۷	۴,۶۰	قرارگرفتن در محورهای منطقه‌ای و جهانی متضاد	G47
۸	۳,۹۶	ظرفیت هسته‌ای ایران به لحاظ دانش و فناوری	G40
۹	۳,۵۱	قدرت نظامی ارتش دو کشور	G43

ضریب همبستگی

ضریب همبستگی آماره‌ای است جهت اندازه‌گیری قدرت یا درجه‌ی رابطه‌ی خطی بین دو متغیر که دامنه‌ی آن بین $+1$ تا -1 تغییر می‌کند. مقادیر نزدیک به $+1$ و -1 نشان از همبستگی قوی بین دو متغیر دارد. در حالی که هر قدر این مقادیر به صفر نزدیک شوند، از قدرت همبستگی بین دو متغیر کاسته می‌شود؛ به‌طوری که در نقطه‌ی صفر دو متغیر هیچ رابطه‌ای با یکدیگر ندارند. در spss18 از ضریب همبستگی اسپیرمن برای اندازه‌گیری میزان ارتباط بین متغیرهای رتبه‌ای استفاده می‌کنیم. میزان ضریب همبستگی به شرح زیر طبقه‌بندی می‌شود: از $0,00$ تا $0,20$ ناچیز؛ از $0,21$ تا $0,40$ کم؛ از $0,41$ تا $0,60$ قابل قبول؛ از $0,61$ تا $0,80$ خوب و از $0,81$ تا $1,00$ بسیار خوب. (خلیلی، ۱۳۹۱: ۱۴۳) مجازور ضریب همبستگی نشان‌دهنده‌ی درصد و وجه مشترک بین دو متغیر است. این ضریب را ضریب تعیین یا ضریب تشخیص می‌نامند. (همان، ۱۴۶)

مطابق جدول زیر (جدول شماره‌ی ۴) بیش‌تر ضرایب همبستگی بین شاخص‌ها و مؤلفه‌های بُعد نظامی امنیتی در سطح قابل قبول و خوب قرار دارند. ضریب همبستگی یکی از شاخص‌ها به نام «همکاری پژوهشی در حوزه‌ی دفاع» با مؤلفه‌ی همگرایی نظامی امنیتی در بالاترین سطح «بسیار خوب» قرار دارد.

جدول شماره‌ی ۴: ضریب همبستگی و ضریب تعیین بین شاخص‌ها و مؤلفه‌های بُعد نظامی امنیتی

(V)	طبقه‌بندی	همگرایی نظامی امنیتی	واگرایی نظامی امنیتی	مؤلفه	شاخص	
					جلوگیری از اقدامات براندازانه در خاک یکدیگر	استقرار صلح، ثبات و امنیت مرزی
%۳۰	قابل قبول			۰,۵۵	استقرار صلح، ثبات و امنیت مرزی	
%۳۰	قابل قبول			۰,۵۵		تبادل هیئت‌های عالی‌رتبه‌ی نظامی
%۵۹	خوب			۰,۷۷		همکاری‌های آموزشی (تبادل دانشجو و استاد و ...)
%۶۰	خوب			۰,۷۸		

%۶۷	بسیار خوب		۰,۸۲	همکاری پژوهشی در حوزه‌ی دفاع
%۵۴	خوب		۰,۷۴	همکاری‌های اطلاعاتی و امنیتی
%۴۹	خوب		۰,۷۰	تعاملات فنی و صنایع نظامی
%۲۷	قابل قبول		۰,۵۲	عضویت در کنوانسیون‌های کنترل تسلیحاتی
%۲۹	قابل قبول		۰,۵۴	تهدیدات مشترک امنیتی (ترویریسم، ...)
%۲۶	قابل قبول		۰,۵۱	ظرفیت همکاری حفظ صلح سازمان ملل
%۴۶	خوب	۰,۶۷		ظرفیت هسته‌ای ایران به لحاظ دانش و فناوری
%۴۹	خوب	۰,۷۰		دستیابی و تجهیز و تسلیح ایران به فناوری‌های
%۲۲	قابل قبول	۰,۴۸		عضویت ترکیه در ناتو
%۴۷	خوب	۰,۶۸		قدرت نظامی ارتش دو کشور
%۵۰	خوب	۰,۷۱		همکاری نظامی ترکیه با آمریکا
%۳۰	قابل قبول	۰,۵۵		همکاری نظامی ترکیه با رژیم صهیونیستی
%۳۲	قابل قبول	۰,۵۷		تجهیز و تسلیح معارضان سوری و تکفیری
%۳۰	قابل قبول	۰,۵۵		قرارگرفتن در محورهای منطقه‌ای و جهانی متضاد
%۳۲	قابل قبول	۰,۵۷		حمایت پنهانی از پژاک ایران

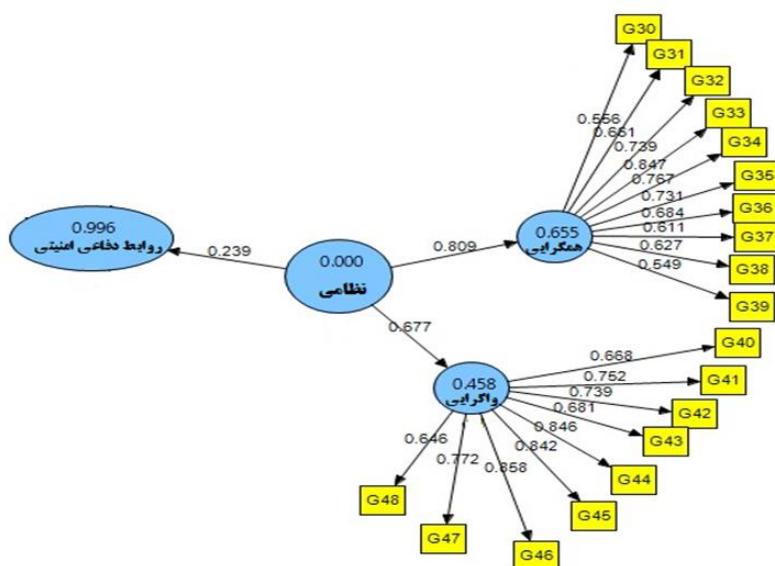
آزمون مدل مفهومی

در پاسخ به سؤال «روابط بین مؤلفه‌ها و شاخص‌ها چیست و میزان تأثیر هر کدام از آنها بر یکدیگر چقدر است؟» و برای آزمون مدل مفهومی پژوهش از طریق آمار استنباطی و با انجام تحلیل بار عاملی از مجازور مربuat جزیی (پی. ال. اس.^۱) که یک فن مدل‌سازی مسیر واریانس محور است، استفاده می‌کنیم. این تکیک امکان بررسی روابط متغیرهای پنهان و سنجه‌ها (متغیرهای قابل مشاهده) را به صورت همزمان فراهم می‌سازد. از این روش زمانی که حجم نمونه کوچک بوده یا توزیع متغیرها نرمال نباشد، استفاده می‌شود.

برازش مدل اندازه‌گیری

برای بررسی برازش مدل‌های اندازه‌گیری سه معیار پایایی، روائی همگرا و روائی واگرای استفاده می‌شود. پایایی نیز از چهار طریق بررسی ضرایب بارهای عاملی، ضرایب آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و مقادیر اشتراکی صورت می‌پذیرد. (داوری و همکار، ۱۳۹۲: ۱۲۹)

سنجدش بارهای عاملی

شکل شماره‌ی ۳: مدل بیرونی (مدل اندازه‌گیری) حداقل مربعات جزئی با استفاده از فرمان PLS Algorithm

بارهای عاملی از طریق محاسبه‌ی مقدار همبستگی شاخص‌های یک سازه با آن سازه محاسبه می‌شوند. برای سنجش روابط متغیرهای پنهان (مؤلفه‌ها) با شاخص‌های سنجش آنها برای آنکه نشان داده شود که متغیرهای پنهان به درستی اندازه‌گیری شده‌اند، از مدل بیرونی استفاده نمودیم که نتایج به دست آمده از مدل اندازه‌گیری و میزان تأثیر آنها در جدول شماره‌ی ۵ آمده است:

جدول شماره‌ی ۵: ضرایب بار عاملی برای شاخص‌های مؤثر بر مؤلفه‌های مدل مفهومی

مُؤلفه‌ها	کد گوییده‌ها (شاخص‌ها)	شاخص‌ها	مؤلفه‌ها	همگرایی نظامی
		شاخص‌ها	مؤلفه‌ها	همگرایی نظامی
G30	جلوگیری از اقدامات براندازانه در خاک یکدیگر	۰,۵۷۴	واگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G31	استقرار صلح، ثبات و امنیت مرزی	۰,۶۵۳	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G32	تبادل هیئت‌های عالی رتبه‌ی نظامی	۰,۷۵۸	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G33	همکاری‌های آموزشی (تبادل دانشجو و استاد و)	۰,۸۴۰	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G34	همکاری پژوهشی در حوزه‌ی دفاع	۰,۷۶۴	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G35	همکاری‌های اطلاعاتی و امنیتی	۰,۷۱۵	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G36	تعاملات فنی و صنایع نظامی	۰,۶۷۹	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G37	عضویت در کنوانسیون کنترل تسلیحاتی	۰,۶۳۱	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G38	تهدیدات مشترک امنیتی (ترووریسم، ...)	۰,۶۱۸	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G39	ظرفیت همکاری حفظ صلح UN	۰,۵۴۶	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G40	ظرفیت هسته‌ای ایران به لحاظ دانش و فناوری	۰,۶۴۸	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G41	دستیابی و تجهیز و تسلیح ایران به فناوری‌های تولید موشک‌های بالستیک	۰,۷۳۱	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G42	عضویت ترکیه در ناتو	۰,۷۵۹	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G43	قدرت نظامی ارتش دو کشور	۰,۶۸۶	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G44	همکاری نظامی ترکیه با آمریکا	۰,۸۶۵	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G45	همکاری نظامی ترکیه با اسرائیل	۰,۸۵۲	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G46	تجهیز و تسلیح معارضان سوری و ...	۰,۸۶۵	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی
G47	قرارگرفتن در محورهای منطقه‌ای و . متضاد	۰,۷۷۷	همگرایی نظامی	همگرایی نظامی

۰،۶۲۶	حمایت پنهانی از پژاک ایران	G48	
-------	----------------------------	-----	--

در این جدول ضرایب بارهای عاملی شاخص‌های مؤلفه‌ها آمده است و مقدار ملاک برای مناسب بودن ضرایب بارهای عاملی $0,4^*$ می‌باشد و همان‌طور که در جدول فوق مشخص است، کلیه‌ی ضرایب بارهای عاملی شاخص‌ها از $0,4^*$ بیشتر است که نشان از مناسب بودن این معیار دارد.

نتیجه‌گیری

از بررسی و تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق نتایج ذیل حاصل گردید:

عوامل محیطی مؤثر بر روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه که در بخش ادبیات تحقیق بیان شد، تأکید می‌کند: منطقه‌ی جنوب‌غربی آسیا با توجه به حضور کشورهای فرامنطقه‌ای و غربی هر روز شاهد حوادث و اتفاقاتی است که آن را به یک محیط امنیتی تبدیل نموده است که آبستن رویدادها و تحولات بسیار و بحران است. حضور گسترده‌ی آمریکا در منطقه‌ی رئواستراتژیک خاورمیانه، بزرگ‌ترین بیمه‌ها و اضطراب‌ها را برای جهان امروز به‌ویژه کشورهای منطقه‌ی خاورمیانه و جبهه‌ی مقاومت اسلامی در پی داشته و آنها را وادر به واکنش نموده است. از همین‌رو، بازیگران غیردولتی و نیروهای هویتی توансند بر سایر بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی تأثیرگذار باشند. این مشکلات عملاً منطقه را به دو جبهه‌ی طرفدار غرب از یک سو و طرفدار جمهوری اسلامی از سوی دیگر تبدیل کرده است. در جبهه‌ی غرب ترکیه به‌دلیل عضویت در ناتو جزو شرکای راهبردی رژیم صهیونیستی و آمریکا محسوب می‌گردد و از سوی دیگر، ایران اسلامی که در جبهه‌ی مقاومت و جزو شرکای راهبردی سوریه، حزب‌الله لبنان، عراق و یمن و مبارزان بحرینی قرار گرفته است. به همین دلیل، ایران و ترکیه دو کشور همسایه‌ی دیرینه و مسلمان که منافع مشترک بسیار با هم دارند، عملاً در دو جبهه‌ی مخالف یکدیگر قرار گرفته‌اند. یکی حامی و پشتیبان معارضان سوری و گروه‌های تروریستی منطقه از جمله داعش و دیگری حامی و طرفدار جبهه‌ی مقاومت شامل حزب‌الله لبنان، دولت انقلابی یمن و حکومت سوریه به عنوان دشمن درجه‌ی یک رژیم

اشغالگر قدس. به همین خاطر، روابط بین دو کشور در سال‌های اخیر با فراز و نشیب‌های فراوانی همراه بوده است.

برای استخراج « مهم‌ترین مؤلفه‌ی نظامی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران و کشور ترکیه »، از بین مؤلفه‌های همگرایی نظامی و واگرایی نظامی برای بُعد نظامی آزمون رتبه‌بندی فریدمن نشان داد که مهم‌ترین مؤلفه، واگرایی نظامی است. مؤلفه‌ی واگرایی نظامی با مقدار ۲,۹۱ بالاتر از همگرایی نظامی با ۲,۶۳ بیشترین تأثیرگذاری را بر روی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران و کشور ترکیه دارد. مواردی که موجب واگرایی نظامی بین دو کشور شده، فراوان بوده و همین مسائل موجب تأثیرگذاری بر الگوی روابط شده است.

برای تعیین « مهم‌ترین شاخص‌های نظامی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران و کشور ترکیه »، آزمون رتبه‌بندی فریدمن انجام گرفت و نتایج حاصله در جداول شماره‌ی ۲ و ۳ ارائه گردید. آزمون نشان داد در حوزه‌ی همگرایی گویه / شاخص « استقرار صلح، ثبات و امنیت مزی » بیشترین رتبه (رتبه‌ی اول) و گویه‌ی « همکاری پژوهشی در حوزه‌ی دفاع » کم‌ترین رتبه (رتبه‌ی دهم) را دارا هستند، به این مفهوم که به ترتیب مهم‌ترین و کم‌اهمیت‌ترین شاخص نظامی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران و کشور ترکیه هستند. در حوزه‌ی واگرایی نظامی نیز گویه‌ی « تجهیز و تسليح معارضان سوری و تکفیری » بیشترین رتبه (رتبه‌ی اول) و گویه‌ی « قدرت نظامی ارتش دو کشور » کم‌ترین رتبه (رتبه‌ی نهم) را دارا هستند، که در حوزه‌ی واگرایی دو کشور عمل می‌کنند. دو گویه‌ی مهم بعدی که به ترتیب رتبه‌ی دوم و سوم را کسب کرده‌اند، عبارتند از: « همکاری نظامی ترکیه با رژیم صهیونیستی » و « همکاری نظامی ترکیه با آمریکا » که مهم‌ترین شاخص واگرایی نظامی بین دو کشور می‌باشند.

برای تعیین « روابط بین ابعاد، مؤلفه‌ها و شاخص‌ها و میزان تأثیر هر کدام از آنها بر یکدیگر » از طریق آمار استنباطی و با انجام تحلیل بار عاملی از مجدول مربعات جزئی (پی. ال. اس.) و برای سنجش روابط متغیرهای پنهان (مؤلفه‌ها) با گویه‌های سنجش آنها (شاخص‌ها) نیز از مدل بیرونی استفاده نمودیم که نشان داد متغیرهای پنهان به درستی اندازه‌گیری شده‌اند.

نتایج نشان داد آنها بالای ۴،^۰ بوده‌اند و در مدل وارد می‌شوند. مراجعه به شکل شماره‌ی ۳ و یا جدول شماره‌ی ۵ میزان روابط هر کدام از آنها نیز بررسی شکل نمایش داده شده است. «جلوگیری از اقدامات براندازانه در خاک یکدیگر» و در صورت «استقرار صلح، ثبات و امنیت مرزی» و «تبادل هیئت‌های عالی‌رتبه‌ی نظامی» به ترتیب بیشترین همگرایی را در روابط بین دو کشور نشان می‌دهد. همچنین «ظرفیت هسته‌ای ایران به لحاظ دانش و فناوری»، «دستیابی و تجهیز و تسلیح ایران به فناوری‌های تولید موشک‌های بالستیک» و «عضویت ترکیه در ناتو» به ترتیب بیشترین واگرایی را در روابط بین دو کشور نشان می‌دهد. همچنین جدول شماره‌ی ۴ ضریب تعیین ۷ میزان تأثیر هر کدام شاخص‌ها بر روی مؤلفه‌ی مربوطه را نشان می‌دهد.

علاوه بر این برای بررسی برآرایش مدل‌های اندازه‌گیری سه مورد استفاده شد: پایایی شاخص، روائی همگرا و روائی واگرا. پایایی شاخص نیز خود توسط سه معیار مورد سنجش قرار گرفت: ۱) آلفای کرونباخ، ۲) پایایی ترکیبی، ۳) ضرایب بارهای عاملی. نتایج همگی بالای مقادیر استاندارد بود؛ از این‌رو، پایایی، روائی همگرا و روائی واگرا قابل قبول بود. با بررسی ضرایب بارهای عاملی سوالات، آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی تحقیق، بررسی برآرایش مدل‌های اندازه‌گیری انجام شد. نتایج نشان داد که مقادیر مربوط با این معیارها برای تمامی مؤلفه‌ها بالاتر از ۷،^۰ است که حاکی از پایایی مناسب مدل دارد.

پیشنهادها

- (۱) با توجه به رتبه‌بندی فریدمن مؤلفه‌ها به مسئولان دفاعی کشور توصیه می‌گردد الیت یک خود را به حوزه‌ی «واگرایی نظامی» و تلاش در جهت بر طرف نمودن کدورت‌ها و مسائل اختلافی بین دو کشور مخصوصاً پرهیز از مسائل اختلافی بین دو کشور ایران و ترکیه پردازند. تلاش در جهت توجیه ترک‌ها در جلوگیری از «تجهیز و تسلیح معارضان سوری و تکفیری» و یا «همکاری نظامی ترکیه با رژیم صهیونیستی و آمریکا» از این جمله‌اند. البته همه‌ی اینها نشان از این است که الیت‌های اول تا پنجم ناشی از فعالیت‌های ترک‌ها موجب اختلاف و واگرایی بین دو کشور شده

است، بنابراین، اگر ترک‌ها خواهان روابط حسنی با همسایه‌ی دیرینه‌ی خود هستند، بایستی در روابط خود با دشمنان جمهوری اسلامی ایران تجدیدنظر نمایند.

- (۲) هم‌چنین به مسئولان نظامی و دفاعی کشور توصیه می‌گردد الیت کاری خود را در حوزه‌ی همگرایی نظامی به «استقرار صلح، ثبات و امنیت مرزی» قرار دهند. الیت دوم خود را نیز در این حوزه به «تهدیدات مشترک امنیتی (ترویریسم، ...)» و الیت سوم را هم به «جلوگیری از اقدامات براندازانه در خاک یکدیگر» اختصاص دهند.

منابع

فارسی

- ۱- ایران دیپلماسی (بهمن ۱۳۸۹)، قابل دسترسی در: <http://www.irdiplomacy.ir>
- ۲- بوالحسنی، خسرو (۱۳۹۲)، بررسی عوامل ژئوپلیتیک ترکیه و تأثیر آن بر تدوین راهبرد دفاعی جمهوری اسلامی ایران، رساله‌ی دکتری، استاد راهنمای دکتر افسری، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران.
- ۳- تقی (۱۳۹۱)، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، استاد راهنمای دکتر صفوی، دانشگاه ...، تهران.
- ۴- جمالی، حسین (۱۳۸۵)، تاریخ و اصول روابط بین‌المللی، پژوهشکده تحقیقات اسلامی، چاپ پنجم، قم.
- ۵- خلیلی شوروینی، سیاوش (۱۳۹۱)، روش‌های پژوهش آمیخته، یادواره کتاب، تهران.
- ۶- داوری، علی و همکار (۱۳۹۲)، مدل‌سازی معادلات ساختاری با نرم‌افزار PLS، انتشارات جهاد دانشگاهی، تهران.
- ۷- سیف‌زاده، سیدحسین (۱۳۷۹)، نظریه‌پردازی در روابط بین‌الملل، انتشارات سمت، تهران.
- ۸- صفوی، سیدیحیی (۱۳۹۱)، وضعیت کشور ترکیه در منطقه، گزارش، دفتر مشاوره و دستیاری ف.کل قوا
- ۹- صولت، رضا (۱۳۹۳/۴/۸)، داعش و آنچه در ترکیه می‌گذرد، ابرار معاصر، قابل دسترسی در: <http://www.tisri.org>
- ۱۰- عبدالخانی، علی (۱۳۸۸)، طراحی الگوی امنیت منطقه‌ای برای محیط خاورمیانه متناسب با ...، به راهنمایی دکتر حسین‌تاش، رساله‌ی دکتری، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران.
- ۱۱- کاظمی، احمد (۱۳۹۳/۷/۲۸)، حمایت از داعش؛ خطای راهبردی ترکیه، ابرار معاصر، قابل دسترسی در: <http://www.tisri.org/default-1697.aspx>
- ۱۲- متقی، ابراهیم و پوستین‌جی، زهره (۱۳۹۰)، الگو و روند در سیاست خارجی ایران، قم، انتشارات دانشگاه مفید.
- ۱۳- مرادیان، محسن (۱۳۸۴)، برآورد استراتژیک ترکیه، مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر، تهران.
- ۱۴- دانشجویان دوره‌ی ۱۸ دفاع ملی و پنج مدیریت راهبردی (۱۳۹۲)، طراحی الگوی نیروی دریایی راهبردی آجا، مطالعات گروهی، استاد محور امیر سیاری، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران.

انگلیسی

۱۵- بزدانی، حسن (۱۳۹۴)، طراحی الگوی روابط دفاعی امنیتی جمهوری اسلامی ایران با کشور ترکیه، رساله دکتری، استاد راهنمای دکتر صفوی، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران.

- 16- Shea, Timothy, (2005), Transforming Military Diplomacy, Joint Forces Quarterly, Issue Thirty-Eight.